

økonomiministeren og jeg præsenterede for offentligheden i torsdags, og der fremsættes forslagene i morgen. Derfor er der en række af de bestemmelser, vi taler om her, der får en forholdsvis midlertidig betydning.

De yderligere justeringer, der er derudover, kan vi sige er forslag, der har nødværgens karakter, altså hvor man forsøger at undgå det, som jeg tror der var en af ordførerne, der sagde, at der kommer en hane på, hvor man kan lukke 2-3 mia. kr. ud. Det er nogle justeringer, som man inden for branchen har anmodet om, og som vi har imødekommet. Hvis der er udløbende ting, man ønsker at få besvaret i den sammenhæng, så gør vi det i sagens natur meget gerne.

Ja, lad mig takke den række af ordførere, som har været enten positive eller åbne over for forslaget her. Jeg glæder mig over, at der i hvert fald er et flertal, har jeg konstateret, der er parat til at forhindre, at der ryger en 2-3 mia. kr. ud til nogle andre end dem, nogen nogen sinde havde tænkt på skulle have dem.

Det er i hvert fald betryggende som skatteminister at vide, at der er et flertal, der er parat til også at værne om, at pengene er i kassen til de mange gode ting, som der jo altid er mange fædre til her i salen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 52: Forslag til lov om ændring af personskatteloven og ligningsloven. (Uændret personfradrag i 2001 for personer over 18 år m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 11/10 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Verner (S):

Med lovforslaget om uændret personfradrag fastholdes personfradraget i 2001 uændret i forhold til 2000 på disse kendte 33.400 kr.

Lovforslaget giver mulighed for at sikre en række forbedringer til forskellige grupper i samfundet. Det vil være sådan, at vi får mulighed for at sikre økonomien til en forbedret varnehjælp til pensionisterne og til en række andre forbedringer. Disse forbedringer vil blive behandlet efterfølgende i selvstændige lovforslag.

Der bliver forbedringer for personer, som får et forbedret pensionstillæg, der bliver taget højde for, at kontanthjælpen reguleres, så der ikke lides tab. På samme måde for dem, der får introduktionsydelse, og dem, som er udeboende og får SU: de får kompensation for det fastholdte personfradrag.

Endelig er det sådan, at kontingentet til arbejdsløshedsforsikringen nedsættes, sådan at den enkelte heller ikke her lider noget tab. Det er selvfølgelig en positiv tilskyndelse til at lade sig arbejdsløshedsforsikre. Det er jo sådan i vores land, at det at miste sit arbejde, ja, det er ikke rart. Det, som så kan sættes i stedet for, er en arbejdsløshedsforsikring, og derfor er det naturligvis meget vigtigt, at der også er tilskyndelse til, at den enkelte arbejdsløshedsforsikrer sig, og det bliver der så, i hvert fald økonomisk set, en forbedret mulighed for.

Der er også en forbedring af sygedagpengeordningen, men som sagt, disse forbedringer, som finansieres med det fastholdte personfradrag på 33.400 kr., eller i alt undlader man en stigning på 1.200 kr., disse mange forbedringer, som er utrolig vigtige for disse mennesker, behandles så i det efterfølgende lovforslag. Det her drejer sig kun om selve skatteforslaget.

Lovforslagets samlede provenu anvendes således utrolig positivt, og derfor støtter Socialdemokratiet også lovforslaget. Og jeg skal også på vegne af Det Radikale Venstre tilkendegive, at det gør dette parti også.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Nu har Socialdemokratiets ordfører selvfølgelig læst bemærkningerne til lovforslaget. For der står jo også, at man allerede nu – i mange kommuner i hvert fald – har sendt skattekortene for 2001 ud til skatteyderne, og det vil sige, at den skatteforhøjelse, som det her forslag reelt med-

fører, vil folk ikke mærke i 2001. Men det vil de så til gengæld i 2002, hvor de vil få en efterregning tilbage fra indeværende år. Jeg vil godt have, at den socialdemokratiske ordfører bekræfter, at det er tilfældet.

Så med hensyn til det provenu på 1,9 mia. kr.: Det skal staten så lægge ud, for pengene er jo ikke til rådighed til at dele ud igen, for skatteyderne betaler dem jo først i 2002.

Finansieringen eller rentebelastningen af det forslag har jeg lidt svært ved at finde i bemærkningerne til forslaget, men det kan være, at ordføreren kan hjælpe mig lidt på vej.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jamen jeg er da glad for, at Venstres skatteordfører har tillid til, at jeg har læst bemærkningerne til lovforslaget, og jeg kan jo så fortsætte dér, hvor fru Mariann Fischer Boel slap, og først bekræfte, at det er sådan, at det, der er tale om, er et fradrag på 1.200 kr., og skattemæssigt betyder det omkring 500 kr.

Men der står også i bemærkningerne, at hvis det er sådan, at man får ændret sit skattekort på nuværende tidspunkt, og det er der jo en del der gør, jamen ved en sådan ændring får man det første år det rigtige fradrag.

Det var sådan kun for at bekræfte, at jeg faktisk har læst dette forslags bemærkninger, og jeg gør opmærksom på, at det, det drejer sig om, er altså et fradrag på 1.200 kr., som for den enkelte betyder noget med 400-500 kr.

Må jeg så også sige til det andet spørgsmål, som man stiller fra Venstres side, at jeg sad lige og tænkte på, da fru Mariann Fischer Boel gik herop: Hvad var det egentlig, Venstre havde foreslået ved finanslovforhandlingen af mere eller mindre luftige forslag? Man ville finansiere udgifter med en post, der hed »styr på statens udgifter: 1,2 mia.«. Der er man virkelig ovre i den luftige side, og jeg kan forstå, at det betyder ikke så meget, når det er Venstre, der fremsætter sådan et forslag, men for vores vedkommende er det altså disse 1,9 mia. kr., der bliver brugt.

Man må også sige, at det andet forslag jo, som hr. Thor Pedersen har bekræftet, ikke giver noget provenu. Det er spørgsmålet om fejludbetalinger, som man i Venstre mener skal give 350 mio. kr. Disse fejludbetalinger finansieres jo allerede i dag af arbejdsløsheds-kasserne.

Så når man ser på, hvad Venstre tillader sig at stille forslag om i deres finanslovsforhandlin-

ger, må jeg sige: For vores vedkommende skaffer vi et provenu på 1,9 mia. kr., som dækker en række nødvendige udgifter, og ifølge de tilbagemeldinger, vi har fået, er befolkningen faktisk meget glad for den ændring, der er lavet.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Ja, når man er i vanskeligheder, svarer man normalt uden om, og det er det, jeg føler hr. Jens Peter Vernersen har gjort.

Det, spørgsmålet gik ud på, var, at i hvert fald ifølge de aviser, jeg har læst, er det sådan, at skattekortene for 2001 er på vej ud til skatteyderne med det forhøjede personfradrag, altså inklusive de 1.200 kr. Og det, som jeg ikke mener hr. Jens Peter Vernersen besvarede, er: Vil Socialdemokratiet nu udsende nye skattekort?

Jeg vil så godt vide af hr. Jens Peter Vernersen, om det nu er planen, at Socialdemokratiet vil udsende nye skattekort til samtlige skatteydere, eller om man bare vil lade de forhøjede personfradrag stå og så lade folk få en efterskat.

Spørgsmålet gik også på de 1,9 mia. kr., som skulle komme ind løbende; de kommer nu først ind i det øjeblik, skatteyderne får deres slutafregning engang i midten af år 2002.

Jeg synes, det er et fundamentalt spørgsmål, som et parti som Socialdemokratiet, der står fadder til det her lovforslag, må kunne besvare helt præcist her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Ja, jeg må erkende, at jeg næsten aldrig har hørt så dødssyg en bortforklaring som den, Socialdemokratiets ordfører kom med. Jeg spurgte om noget, og så får jeg en eller anden ammetuesnak. Må jeg ikke godt bede om et konkret svar på et konkret spørgsmål?

Hr. Jens Peter Vernersen ved jo udmærket godt, at der ikke bliver sendt nye skattekort ud. Det må vel være ideen, at hvis man får ændringer undervejs, vil man sende skattekortene ud, men ellers har jeg lidt svært ved helt at se, hvordan tingene rent økonomisk hænger sammen.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg har blot et meget enkelt spørgsmål til hr. Vernersen. Det drejer sig om den sociale profil i denne skattestramning. Er den i overensstemmelse med Socialdemokratiets holdning? Jeg har da forstået, at det er de stærkeste skuldre,

der skal bære mest. Men hvordan er det med dette forslag? Hvordan rammer dette forslag en, der er lavtlønnet, forholdsvis, sammenlignet med en højt lønnet?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Ole Stavad):

Det er diskussionen om skattekortene, der får mig til at gå ind her, for at diskussionen ikke kører fuldstændig af sporet.

Vi har vurderet det meget nøje. For det første er der i de fleste situationer modgående posteringer i de skattekort, der går ud, som opvejer det beskedne beløb, som jo højst kan være i størrelsesordenen ca. 40 kr. pr. måned. For det andet er skattekortene indrettet sådan, at man altid runder procenten op til en hel. Altså selv hvis den hedder 33,01 pct., bliver det 34 pct.

Derfor er vores sikre vurdering her, at det ikke er noget, der udløser store restskatter. Nu kan de jo aldrig blive store, i og med at det bliver under en femhundredekroneseddel, og for det andet betyder den afrundingsform, der er, plus de modgående posteringer, der er, at det heller ikke vil kunne få den virkning. Så det er med sikkerhed sådan, at det i næsten alle tilfælde vil være udtryk for, at de overskydende skatter, der kommer, bliver mindre.

Derudover ændres i størrelsesordenen et par millioner af skattekortene i løbet af et år, og vi har forberedt det, således at vi, nogle få dage efter at Folketinget har vedtaget dette lovforslag, også kan ændre i forhold til dem, der får nye skattekort. Så derfor vil jeg sige, at den bekymring, som jeg godt forstår ordførerne har omkring det her, mener jeg er ubegrundet.

I øvrigt kan jeg oplyse, at jeg holder et lille pressemøde i morgen om forskudsregistrering, så offentligheden vil få fuld mulighed for at stille spørgsmål omkring det her og blive fuldt informeret om det.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Fra især ordføreren for Dansk Folkeparti kunne jeg få det indtryk, at det er Socialdemokratiet, der udsender skattekort. Det blev rent faktisk sagt her fra Folketingets talerstol. Det er muligt, at man har glemt det. Jeg kan se, der rystes på hovedet. Men det var det, der blev sagt.

Nu har skatteministeren jo redegjort for, hvordan dette for den enkelte meget, meget lille beløb håndteres i Skatteministeriet. Da jeg hørte de spørgsmål, der blev stillet, skulle man jo næ-

sten tro, at der for den enkelte var tale om en større omvæltning. Det kan jeg egentlig godt forstå at man vil fremstille på den måde.

Jeg vil også godt sige til fru Mariann Fischer Boel, at jeg gav jo netop præcis udtryk for, at skattekortene var udsendt, men gav også udtryk for, hvordan der vil ske rettelser, for det står rent faktisk i bemærkningerne til lovforslaget. Så at sige, at jeg ikke svarer, og kalde det alt muligt grimt her fra Folketingets talerstol er selvfølgelig både muligt og altså også tilladt efter forretningsordenen, men det bliver det jo ikke nødvendigvis mere rigtigt af, hvis jeg kan sige det på den måde.

Må jeg så til hr. Flemming Kofod-Svendsens spørgsmål til den sociale profil sige: For at der ikke skulle være så meget tvivl om det spørgsmål, så gjorde jeg mig faktisk den ulejlighed at nævne nogle af de områder, som skulle have gavn af den ændring, vi laver. Hvis der ikke også ud fra hr. Flemming Kofod-Svendsens opfattelse – det tror jeg faktisk – er en positiv og rigtig social profil i at forbedre varmhjælpen, så ved jeg snart ikke, hvad jeg skal sige; at personen, der får pensionstillæg, får en forbedring, er der da også en rigtig social profil i, der er kontanthjælps- og SU-modtagere, der er ned-sættelse af kontingent til arbejdsløshedsforsikringen og en forbedring af sygedagpenge.

Jeg synes faktisk, at vi på en række områder netop har den rigtige sociale profil, og jeg tror også, at hvis hr. Flemming Kofod-Svendsen havde været med i aftalen, så ville han have glædet sig over den. Nu er hr. Flemming Kofod-Svendsen ikke med i aftalen, og så kan man selvfølgelig godt lufte sin utilfredshed.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Ja men så kan hele Danmark jo se frem til et stort pressemøde i morgen om forskudsregistrering. Efter at vi nu har haft kildeskat i 30 år, så er der jo ikke ret mange af de problemer med forskudsregistreringen, der er ukendte.

Men uanset hvad der kommer frem på det pressemøde i morgen, så bortforklarer det ikke, at for befolkningen – det er jo den, vi prøver at arbejde for herinde – virker det, uanset om det er små beløb, ulogisk, at Folketinget vedtager en lov, som den, der nu bliver vedtaget, og så modtager man få dage efter en forskudsregistrering, der indeholder et helt andet beløb. Jeg må sige, at jeg tror, borgerne vil måbe lidt over, at det er sådan, der arbejdes her i Folketinget. Det

er det, jeg synes vi ikke kan blive ved med at holde til.

Jeg ved udmærket, at det er Told og Skat, der behandler alle de her ting med udsendelse af vores forskudsregistrering. Det kender jeg. Som viceborgmester i en kommune igennem mange år er jeg godt klar over, hvordan de der ting er skruet sammen. Men det bortforklarer bare ikke, at Told og Skat måske kunne have udskudt den trykning en lille smule, således at man kunne have afventet det her lovforslags vedtagelse. Det kan jeg ikke afvise kunne have ladet sig gøre.

Man kan komme med alle de der bortforklaringer med, at nu kommer osv., men jeg har bare spurgt. Det har vi så fået afklaret. Der bliver ikke udsendt nye skattekort til skatteyderne. Jeg har set, at det koster 50 mio. kr. Det er også rigtig mange penge.

Men rent umiddelbart synes jeg nok, at det, der foregår her, er en hån mod skatteyderne, og det er i hvert fald ikke det, der forbedrer Folketingets omdømme.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Det er jo interessant at bemærke, som hr. Vernersen taler udenom. Vi er jo alle enige om, at der var brug for en indsats over for pensionisterne, og det var heller ikke det, jeg spurgte om.

Det, jeg spurgte om, var, om kassedamen og den på deltidsarbejde skal betale, om det var efter Socialdemokratiets model, at disse forholdsvis kommer til at betale meget mere end ministeren og andre, som er højt lønede. Det var det, spørgsmålet gik på.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Det er også et spørgsmål til den sociale profil i foretagendet her.

Jeg forstod på hr. Jens Peter Vernersen, at når vi ser på gruppen af medlemmer af a-kasser, så vil de sådan stort set blive holdt skadesløse. Hvis det er de fuldtidsforsikrede, vi taler om, så mangler der nu vistnok et mindre beløb i 2001, men lad det nu ligge.

Jeg går ud fra, at hr. Jens Peter Vernersen er enig med mig i, at gennemsnitligt har fuldtidsforsikrede en højere årsindkomst end deltidsforsikrede. De fuldtidsforsikrede bliver så kompenseret – næsten – og så vil jeg så godt spørge, hvordan det så er med de deltidsforsikrede,

som jo normalt har en lavere årsindkomst end de fuldtidsforsikrede. Hvordan er de kompenseret i forhold til den skatteforhøjelse, som de bliver udsat for?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Ja, så bliver man jo virkelig forundret, for ikke at bruge hr. Nødgaards udtryk rørt.

Hr. Nødgaard siger, at han som tidligere viceborgmester ganske præcist ved, hvordan Told og Skat udsender skattekort, og så står han heroppe på Folketingets talerstol og for at sige det ligeud siger sådan noget sludder, som det, der blev sagt. Jeg citerer: at Socialdemokratiet udsender skattekort. Så er det ... (*Afbrydelse af Poul Nødgaard*). Nå, men det kan vi se i Folketingets forhandlinger. Så er det jo virkelig slem, når det tilkendegives, at man rent faktisk godt ved, hvordan det foregår, og så siger noget ganske andet. Men det er måske sådan, man arbejder i Dansk Folkeparti?

Må jeg så sige til hr. Flemming Kofod-Svendsen: Jamen kassedamen får jo altså også en nedsettelse af sit arbejdsløshedsforsikringskontingent. Og jeg må sige, at jeg har faktisk forstået, at det netop var de lavestlønnede, som havde det største problem med en stigning i arbejdsløshedsforsikringskontingentet. Og når det har været argumentationen hele vejen, så kan man vel ikke pludselig have den modsatte argumentation. Eller også er det, fordi den borgerlige side af Folketinget ikke er med i den her aftale, og så prøver man åbenbart at opbygge den argumentation, som man nu har brug for.

Jeg må sige, at problemet har altid været sådan, som det har været diskuteret her, at stigende arbejdsløshedsforsikringskontingenter er hårdest for de lavestlønnede, og så må det her også virke stik modsat for de lavestlønnede.

Som sagt mener jeg, at vi har fået de forskellige grupper med. Man skal jo huske på, at der faktisk er rigtig mange skatteydere i det her land, som kun har en ganske lille indtægt, nemlig under personfradraget, og de bliver jo ikke ramt af, at personfradraget sættes ned med de 1.200 kr.

Men lad mig også sige, at når man sådan hører fra talerstolen her, at ca. 400 kr. i skat om året kan give de problemer, som den borgerlige opposition lægger op til, så er jeg da glad for, at vi ikke har store problemer i vores samfund, for så ville vi da virkelig få det svært.

Den fg. formand (Grete Schødts):

Inden jeg giver hr. Flemming Kofod-Svendsen ordet for en kort bemærkning, vil jeg godt gøre præsidiemedlemmet opmærksom på, at man diskuterer ikke med hinanden fra salen. Man taler heroppefra.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Et meget enkelt spørgsmål til hr. Jens Peter Vernersen: Er det sådan, at alle lavtlønnede er medlem af en a-kasse? Hvad med dem, der ikke er medlem, deltidsmedarbejderen, som ikke er medlem af en a-kasse? Hvordan har vedkommende det mon med den skattestigning, Socialdemokratiet lægger op til, og som af gode grunde ikke bliver kompenseret ved et lavere a-kasse-kontingent?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg stillede et meget enkelt spørgsmål til hr. Jens Peter Vernersen. Så enkelt, at jeg faktisk troede, at hr. Jens Peter Vernersen i hvert fald kunne besvare det. Han undlod at besvare det. Om det var, fordi han ikke kunne besvare det, kan jeg selvfølgelig ikke vide, men for en sikkerheds skyld må jeg lige gentage spørgsmålet:

Vi er enige om, at den fuldtidsforsikrede nogenlunde bliver kompenseret for skatteforhøjelsen. Mit helt enkle spørgsmål til hr. Jens Peter Vernersen var såmænd blot: Hvordan med de deltidsforsikrede, bliver de også fuldt ud kompenseret?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Nu får den tidligere arbejdsminister jo senere rig lejlighed til at diskutere det spørgsmål, når vi kommer til det lovforslag.

Jeg har jo også læst lovforslaget og har jo ligesom hr. Knud Erik Kirkegaard læst, at man nedsætter forsikringskontingentet på 1,2 gange dagsatsen. Og jeg går helt præcist ud fra – det må være forudsat at hr. Kirkegaard helt nøjagtig ved, hvordan det her virker. Ellers må jeg sige, at disse tre et halvt år i Arbejdsministeriets stol har været rent spildt, hvis man ikke kender svarene på disse spørgsmål. Det står helt præcist i den lovgivning, der senere skal diskuteres, og derfor har hr. Kirkegaard jo mulighed for igen at gå ind i diskussionen.

Må jeg sige omkring deltidsarbejde, at de udtalelser, vi har fået, har været fremme her under

lovbehandlingen, også dem fra de faglige organisationer, og det, man siger, er, at stort set alle og ikke mindst de lavtlønnede deltidsarbejdere er arbejdsløshedsforsikrede.

Derudover har man nogle, der ikke er arbejdsløshedsforsikrede, f.eks. folk på SU, men de har jo så fået compensation den vej over i stedet for. Jeg går også ud fra, at hr. Kofod-Svendsen er fuldstændig klar over, at sådan hænger det sammen. Så den vej over er der sket en compensation, sådan er det altså i virkeligheden.

Den fg. formand (Grete Schødts):

Hr. Knud Erik Kirkegaard for den sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Ja, det hjalp såmænd heller ikke, selv om jeg fik endnu en kort bemærkning.

Jeg stiller selvfølgelig ikke et spørgsmål fra Folketingets talerstol, jeg ikke selv kender svaret på. Det, jeg var ude på, var i og for sig at få hr. Jens Peter Vernersen til at erkende sandheden: at den deltidsforsikrede ikke bliver fuldt ud kompenseret efter det sindrige system, der her er opbygget. Jeg synes i og for sig, at hr. Jens Peter Vernersen skulle have erkendt, at sådan forholder det sig, i stedet for blot at stikke hovedet i busken.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg til godt lige sige til hr. Jens Peter Vernersen, at én ting er vi i hvert fald enige om: Når det her lovforslag bliver vedtaget – det gør det jo formentlig, for regeringen har formentlig sikret sig et flertal for det – så betyder det en skatteforhøjelse for alle skatteyderne på et antal hundrede kroner, 600, 700, 800 kr. eller noget i den retning.

Så er mit spørgsmål bare: De mange mennesker, der ikke er medlem af en a-kasse, hvor får de en lettelse henne, og hvor får de en compensation henne?

Jeg kunne godt tænke mig at vide: Da man lavede det her lovforslag og indgik det forlig ovre i det Finansministerium, hvor man sidder om natten og laver den slags, hvem tænkte egentlig på de folk, der ikke er medlem af en a-kasse? De får kun en skatteforhøjelse, de får ingen compensation af nogen art. Bekræft venligst det her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg var glad for, at hr. Knud Erik Kirkegaard gik herop tredje gang, for så fik jeg lejlighed til endnu en gang at sammenligne disse småøre, det her drejer sig om – måske er det 25 kr., det drejer sig om – med det, De Konservative har foreslået i deres finanslovsforslag.

Det Konservative Folkeparti foreslår, at fradrag retten for arbejdsløshedsforsikringskontingentet skal bortfalde. Lad mig sige, hvad det betyder for den enkelte: I hvert fald et tab på 3.000-4.000 kr. om året.

Man siger også hos De Konservative, at man skal fjerne mellemskatten. Hvad betyder det? Det betyder, at disse 2 millioner mennesker i det her land, som kun betaler bundskat – 2 millioner mennesker – ikke får fem flade øre i kompensation fra De Konservative.

Skal vi ikke vide, hvad det er vi taler om, og vide, hvem det er vi taler med. Når De Konservative kommer og siger, at nu vil de redde både den ene og den anden, så skal man se på deres finanslovsforslag og så se på, hvor dybt alvorligt man skader de 2 millioner lavestlønnede i det her land. Det er jo det, sagen rent faktisk drejer sig om. Det synes jeg er værd også at få sagt ved denne her lejlighed.

Det er for så vidt også et svar til hr. Nødgaard, men hvis det også kniber dér, så kan jeg måske gå ind og bede hr. Nødgaard kigge på de forslag, som Dansk Folkeparti selv fremsætter. Her skal hele dagpengeordningen finansieres af de beskæftigede på arbejdsmarkedet uden nogen som helst indblanding fra statens side.

Det vil virkelig være et anslag mod de ledige, mod dem, der er forsikrede. Det kunne hr. Nødgaard gå hjem og læse i Dansk Folkepartis principprogram. Jeg har lige checket det for en ordens skyld ude på computeren. Det står der stadig væk, uanset at man vil lægge sit program om. Sådan er virkeligheden.

Den fg. formand (Grethe Schødt):

Fru Mariann Fischer Boel i ordførrækken.

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg hæftede mig lige ved, at den socialdemokratiske ordfører kaldte 1,9 mia. kr. for småbeløb. Det har jeg i frisk erindring, men nu til forslaget.

Det er jo sådan den første etape af finanslovsforhandlingerne for næste år. Det er en aftale, der er indgået mellem regeringen, SF og En-

hedslisten, og jeg vil ikke bruge megen tid på indholdet af forslaget eller anvendelse af provenuet. Det kommer vi jo til lige om et øjeblik. Jeg vil tage mit udgangspunkt i en artikel i Børsen fra den 9. oktober.

Overskriften, der var sådan ret flot sat op, var »Perspektivløs skattestigning«, og så var det jo ikke hr. hvem som helst, der udtalte sig i den artikel, det var rent faktisk skatteeksperten, SF's folketingskandidat, Christen Amby. Forslaget er helt uden perspektiver, lyder den sønderlemmende kritik.

Det er da også tankevækkende, synes jeg, at venstrefløjten lægger stemmer til et forslag, der har så stor social slagside, altså rammer de svage stillede i vores samfund. Og i Venstre har vi da også mærket os den manglende entusiasme, som Enhedslistens, jeg tror, det er bestyrelse har lagt for dagen i forbindelse med Enhedslistens dispositioner i den her sag.

Venstre kan helt tilslutte os Christen Ambys udtalelser: Perspektivløst.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Tror fru Mariann Fischer Boel ikke, at når min udmærkede partifælle udtaler sig sådan, så hænger det sammen med, at han også ville have fundet pengene et andet sted, men ellers ville have lavet stort set det samme?

Og tror fru Mariann Fischer Boel ikke også, at hr. Christen Amby ved, at der i selve forslaget som sådan i forhold til, hvordan det socialt er sammensat, hvem der får gevinst og tab, er tale om, at det har en social profil i retning af, at man giver til dem, der ikke har så meget, og tager fra dem, der har mere, hvis det regnes sammen?

Og er det ikke under alle omstændigheder det, der er tale om i det her forslag, i stedet for at det er et helt andet forslag, som fru Mariann Fischer Boel taler om? Det er nemlig, som om det er alle de fattige, man har taget pengene fra. Det går jeg ud fra at Venstre godt er klar over overhovedet ikke passer.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Fru Mariann Fischer Boel vælger åbenbart at høre det i denne sag, som hun ønsker at høre.

Når fru Mariann Fischer siger, at jeg har givet udtryk for, at 1,9 mia. kr. er småbeløb, så vil jeg godt præcisere endnu engang, hvad det var, jeg sagde.

Jeg sagde: Disse 50 kr., som det måske kan betyde i forholdet mellem deltidsforsikrede og fuldtidsforsikrede – og det var i et svar til hr. Kirkegaard, jeg sagde det – er småpenge i forhold til det, De Konservative forslår: bortfald af retten til fradrag for arbejdsløshedsforsikringskontingent til over 3 mia. kr.

Jeg tog endvidere udgangspunkt i det forslag, Det Konservative Folkeparti stillede om at fjerne mellemskatten, som betyder 4 mia. kr., som de 2 millioner lønmodtagere i Danmark, der alene betaler bundskat ikke får noget som helst ud af.

Det var i den sammenhæng, jeg sagde, at 50 kr. er et lille beløb. Det synes jeg der er al mulig grund til at præcisere, når fru Mariann Fischer Boel rent faktisk vil misforstå.

Den fg. formand (Grete Schødt):

En kort bemærkning er normalt af den karakter, at man stiller spørgsmål til ordføreren.

Fru Mariann Fischer Boel.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Ja, men dem tager vi med.

Jeg vil da ikke afvise, at jeg kunne være enig med hr. Christen Amby i, at de steder, man vil anvende et provenu, kan være fornuftige nok. Jeg synes, varmehjælpen er et glimrende sted at bruge et provenu, og så kunne det da godt være, at hr. Christen Amby og jeg kunne blive enige om at finde en anden finansiering end den, der er så utrolig perspektivløs.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen vi har også fra Enhedslistens side været indstillet på at drøfte andre former for finansiering, f.eks. ville en forhøjelse af topskatten jo være en virkelig god måde at finansiere det på. Jeg vil da gerne høre, om Venstre er indstillet på det. Det kunne jo skabe nogle interessante muligheder.

Jeg kan forstå, at vi alle sammen er enige om, at det, der ligger i ældrepakken, er godt, og at Venstre faktisk også synes, det er godt, at pensionisterne f.eks. får de forbedringer, der er tale om. Så det er kun et spørgsmål om finansieringen. Kan vi så ikke få Venstres bud på den?

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Uheld i alliancer kommer der sjældent noget godt ud af.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerse (S):

Jamen det er jo endnu et godt eksempel på, at Venstre vil det hele, når man skal dele gaver ud.

Men det, der jo er spørgsmålet, er, hvem der skal betale. Hvad er det for en finansiering, Venstre vil bidrage med? Det hører vi aldrig noget om. Er det en finansiering som den, der fremgår af finanslovsforslaget, med reduktion af reserver og tilskudspulje til 1,3 mia. kr., færre fejludbetalinger, som a-kassen skal have ansvar for, og det har den i forvejen? Hvis det er en sådan indtægt på 1,7 mia. kr., der skulle have finansieret det, så er det jo en yderst luftig finansiering.

Eller er det i virkeligheden, sådan som fru Mariann Fischer Boel forleden dag sagde til dagspressen: Det betyder jo ikke så meget, hvad vi stemmer i Venstre, for de andre gennemfører det jo alligevel? Er det virkelig så langt, vi for Venstres vedkommende på nuværende tidspunkter er ude i politik?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Mariann Fischer Boel var ude af stand til at besvare mit spørgsmål. Det synes jeg jo er interessant, for jeg har jo lagt mærke til, at Venstre på sit årsmøde har gjort sig til talsmand for velfærd.

Men man må bare konstatere, at Venstre gerne vil have velfærd, men Venstre vil ikke være med til at betale regningen, og så er det jo altså ikke muligt. Man vil gerne dele penge ud, så pengene fosser ud af statskassen. Det med pengene, der fossede ud af statskassen, husker jeg en Venstremand udbrede sig om for nogle år siden.

Man må bare konstatere, at Venstre godt vil slå om sig med løfter om forbedringer til pensionisterne, men Venstre vil ikke være med til at finde én krone til at betale regningen. Det må vi bare konstatere. Sådan er det.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Grunden til, at jeg ikke kommenterede nærmere på hr. Keld Albrechtsen i første runde, var jo, at det forslag, hr. Keld Albrechtsen kom med, ikke

sådan lige var det, der faldt Venstre først ind; det vil jeg godt sige.

Men jeg vil godt sige, at når vi kigger på hele den offentlige sektor, så kan jeg huske, at da regeringen trådte til i 1993, lavede den et af de her talløse, meget flotte projekter, kan man vel ikke kalde dem; den lavede nogle fremskrivninger om en »Ny kurs«, sådan var det, det hed.

Dér lavede man nogle modeller for, hvordan den offentlige sektor skulle udvikle sig over de kommende år, altså fra 1993 og frem. Man vurderede på det tidspunkt, at man forventede en stigningstakt på 1,1 pct. Men det viste sig jo meget hurtigt, at de prognoser ikke kom til at holde stik. I realiteten udviklede den offentlige sektor sig med 2,4 pct. i stigningstakt om året.

Det betyder, at hvis man nu havde kunnet tøjle den offentlige sektor, udnytte de ressourcer, der var til rådighed, bedre, så ville der have været et råderum i dag på omkring 26 mia. kr. i forhold til det, der var stipuleret i »Ny kurs«. Jeg tror, at eftersætningen var »mod bedre tider«.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jo, men vi vender jo hver gang tilbage til det samme spørgsmål til Venstre, og vi får aldrig noget svar på det. Det har vi i hvert fald gjort i de seks år, jeg har været i Folketinget, for Venstre svarer ikke på den slags spørgsmål.

Spørgsmålet kan rejses igen: Hvor var det, der skulle være sat anderledes ind? Skulle man have undladt at passe disse mange flere børn, som man har passet? Skulle man have undladt at passe disse mange flere gamle mennesker, som man passer? Skulle man have undladt at give en langt bedre sundhedsbehandling?

Venstre bliver jo nødt til at svare på, om man vil fyre disse mennesker, der er ansat i den offentlige sektor til at passe de gamle, til at passe børnene, til at passe de syge. Det har man aldrig svaret på, og man gør det åbenbart heller ikke her.

Og så glemmer Venstre jo, når man fremfører synspunkterne også her fra talerstolen, at hver gang, der er én ansat i den offentlige sektor, er der ansat to i den private sektor.

Lad mig så sige, at hvis vi var fortsat med den udvikling, som Venstre efterlod til os med et underskud på statsbudgettet på 55 mia. kr., så havde det set sort ud i dag. Heldigvis har vi

fået en anden situation, men det er ikke på grund af Venstre, men på trods af Venstre. Det er jo virkeligheden.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Historieskrivningen tager jeg lige til sidst, siger jeg til hr. Jens Peter Verner.

Med hensyn til, hvordan den offentlige sektor i givet fald skulle kunne holde med den fremskrivningstakt, som Socialdemokratiet selv lagde på bordet i 1993, så ved jeg, at der har siddet en socialdemokrat i udliciteringsrådet, der hedder Allan Andersen, og han har lavet nogle beregninger på de muligheder, som man lader lige ubenyttet i den offentlige sektor. Der er altså mulighed for at hente op til 30 mia. kr. om året ved at effektivisere den offentlige sektor.

Med hensyn til historieskrivning så ved jeg godt, at hr. Jens Peter Verner ikke er så gammel, men vi er nogle, der kan huske tilbage til 1982, og jeg kan give hr. Verner en lille manuduktion i den økonomiske situation på det tidspunkt: det var noget med en afgrund.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Fru Eva Møller i ordførerrækken.

Eva Møller (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Flemming Hansen, fortsat er forhindret i at være til stede, skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne fremføre følgende:

Forslaget er en del af de foreløbige finanslovaftaler mellem regeringen, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten, der forbedrer de personlige tillæg og varmetillæg for pensionister med små indkomster og nedsættelse af bidrag til arbejdsløshedsforsikring.

Det Konservative Folkepartis udgangspunkt er, at der er tale om et merprovenu til staten på 1,9 mia. kr. og altså endnu en forhøjelse af skatetrykket i dette land, og derfor kan vi ikke tilslutte os forslaget.

Det er klart, at der er tale om en række forbedringer, som det fremgår af lovforslaget, men disse forbedringer er ikke nok til, at Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig forslaget, og i øvrigt er det et spørgsmål, om det ikke er for tidligt at behandle lovforslaget, når vi ikke kender de endelige resultater af finanslovsforhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerse (S):

Det skulle jo selvfølgelig have været en kort bemærkning til hr. Flemming Hansen, og det er heller ikke, fordi der skal gives noget svar på det her, men jeg vil godt sige til fru Eva Møller, at den der forhøjelse af skattetrykket, der skrives om i ordførertalen, kommer jo ikke til udtryk ved det, der sker ved den ændring her.

Arbejdsløshedsforsikringskontingentet indgår jo også i skattetrykket, men jeg vil nok foreslå, at vi tager en diskussion med hr. Flemming Hansen om det, når han er til stede i salen næste gang.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Det har jeg selvfølgelig ikke spor imod, men jeg skal da kun sige, at bemærkningerne fremgår jo altså temmelig klart af forslaget selv, hvor der står, at der er tale om et merprovenu på 1,9 mia. kr., og der står intet om, at det modsvares af noget andet, så hvis regeringen mener det sådan, så kunne man vel skrive det klart.

Aage Frandsen (SF):

Det her lovforslag er et glimrende eksempel på, at vi i Folketinget har nogle ønsker om at gennemføre noget, vi synes er fornuftigt, som f.eks. i det her tilfælde i forhold til de gamle, nogle forbedringer i forhold til det personlige tillæg for de pensionister, der kun har deres folkepension at leve af, og tilskud til varmhjælp. Det tror jeg nok vi alle sammen er enige om i Folketinget.

Så er spørgsmålet: Hvordan får vi det her finansieret? Og så opstår uenigheden. Vi kunne jo sagtens have ønsket os en mere ideel finansiering, vi kunne have rørt ved det skrå skatte-loft, vi kunne have rørt ved topskatten, vi kunne have rørt ved en formueskat. Vi har også forskellige andre synspunkter hertil.

Så var spørgsmålet: Hvis man har sådan nogle synspunkter og man gerne vil have det gode gennemført, hvad gør man så, hvis det ideelle ikke kan laves? Ja, så må man tage det næstbedste. Og det er så det, som det her lovforslag sammen med nogle andre lovforslag er udtryk for.

For ud over det her lovforslag ligger der jo en række lovforslag, som for langt de fleste menneskers vedkommende tilgodeser dem i situationer, hvor der er tale om mennesker, som er på normalindkomst eller på lavindkomst. Det er

først og fremmest mennesker, som er økonomisk godt stillet, som ikke får nogen kompensation ved andre lovforslag, som behandles i dag.

Men der er overhovedet ikke tvivl om, at der er mennesker, som ved disse love ikke får kompensationen. Det er helt oplagt, at går man ind i en konstruktion som den her, hvor man ikke regulerer personfradraget, så er der nogle mennesker, som ikke opfylder kriteriet ved nogle andre lovforslag og dermed ikke får en kompensation, som vi godt ville have givet, hvis det havde været muligt. Men når man vælger den næstbedste løsning, bliver der nogle problemer, hvor man helt åbenlyst kan sige, at det havde vi sådan set ikke ønsket, men det var en konsekvens af den.

Men det, som vi er godt tilfredse med, er, at der ved andre love sikres kompensation til de mennesker, der er arbejdsløshedsforsikrede – og dér vil jeg gerne med det samme sige, at jeg godt ved, at de, der er deltidsforsikrede, ikke får den fulde kompensation – at vi også har sikret kompensation i forhold til kontanthjælpsmodtagere, SU-modtagere, og at vi også ved den sene- ste ændring har sikret det i forhold til lærlinge, som er ude i praktik.

Så på den måde har vi sikret langt den overvejende del af de mennesker, som er i lavindkomstgrupper, men vi er helt klar over, at der er nogle mennesker, som vi ikke har sikret.

Og det vil så sige, at med hensyn til den samlede sociale profil i forhold til en række andre love, som man har behandlet i Folketinget, lever det her fuldt ud op til, at man giver til dem, der har mest behov herfor – i det her tilfælde gamle, som kun har deres folkepension – og man tager først og fremmest fra de mennesker, som har forholdsvis gode indkomster, og som f.eks. så heller ikke har ment, at det var nødvendigt at sikre sig på forskellig måde som lønmodtager.

Så derfor er den sociale profil i orden, men det ændrer ikke ved, at vi udmærket godt ved, at der er huller i det, og sådan vil det være i den slags love, man vedtager, hvor man tager udgangspunkt i personfradraget.

Poul Nødgaard (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører, hr. Kristian Thulesen Dahl, ikke kan være til stede, skal jeg ganske kort fremføre Dansk Folkepartis synspunkt på det foreliggende lovforslag.

Vi synes, det er ganske urimeligt, uretfærdigt, at skatteyderne ikke får den justering, som de år efter år har fået af deres personfradrag, og det

betyder jo, som det også har været fremme tidligere i debatten, at det er en skatteforhøjelse, der er tale om, og en skatteforhøjelse er ikke det, der huer os.

Men jeg vil derimod sige, at med hensyn til de 1,9 mia. kr., som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget at det her vil komme til at give i provenu, og som man så vil anvende på en lang række områder, vil man så se, når nu lovforslagene kommer til behandling her i løbet af aftenen, at vi naturligvis vil stemme for mange af de lovforslag, der kommer på ældreområdet, i forbindelse med a-kasse-bidraget osv. Og det vil jeg da gerne fortælle hvorfor vi vil.

Det er, fordi vi synes, de er helt rigtige. Vi synes bare, det er en forkert finansiering. Så enkelt kan det siges. Derfor kan jeg her røbe, at vi, når det her lovforslag kommer videre frem igennem Skatteudvalget til behandling, vil stille en lang række konkrete forslag til, hvordan man kan finansiere de goder, der nu lægges op til, på en helt anden måde.

Det kan vi selvfølgelig nu gå ind i en lang videnskabelig debat om. Det har jeg ikke nogen planer om, men jeg kan kun sige, at det formentlig bliver på flere områder, for der er jo ingen, der siger, at det, Socialdemokratiet og forligskredsen har fundet ud af, er det eneste rigtige. Der kunne godt være andre tanker, som, specielt hvis de blev inddraget i forhandlingerne, kunne vise, at der kan findes andre måder at finansiere de her ting på.

Så når nu Skatteudvalget begynder at finbehandle det her, kunne jeg håbe, at det flertal, der er bag lovforslaget, som det ligger her, måske var til at få i tale, således at man kunne finde andre måder at finansiere det på.

Og afslutningsvis vil jeg sige noget om skattetrykket her i Danmark. Nogle synes, det er en form for et floskeludtryk med »det store skattetryk«, men det er i virkeligheden meget stort.

Se nu f.eks. på amterne: Hvis man prøver at se, hvor meget de har forhøjet personskatterne igennem de sidste 5-8 år, er det ganske betragteligt. Se så kommunerne: Endnu i år ser vi også en lang række kommuner, der forhøjer skatterne, nu er det altså personskatter, vi alene taler om. Så personskattetrykket i kommuner og amter er steget voldsomt igennem de sidste 5-8 år.

Dertil kommer så alle de lovforslag, som vi fra tid til anden ser skatteministeren fremsætte her i Folketinget, og som stort set alle sammen – ikke alle sammen, men næsten alle sammen – har en provenumæssig virkning, således at man

også på afgiftsområdet har en lang række ekstraindtægter. Se bare i øjeblikket, hvordan oliepriserne stiger ad Pommern til; det indbringer så yderligere 25 pct. moms af det, oliepriserne stiger med, og sådan kunne vi blive ved i én uendelighed.

Jeg synes, der er grund til, at vi får en debat her i Folketinget, måske ikke lige i dag, men så en anden dag, om, hvor længe vi kan blive ved at skrue på den her skrue, vi er i gang med at skrue på.

Jeg mener, og har længe ment, at hvis man overhovedet skal vise respekt over for de folk, der skal udføre et stykke arbejde her i landet, må man også begynde at tænke på, at de også skal have lyst og gnisten til at udføre et stykke arbejde, der hjembringer dem et rimeligt udkomme. Men dermed være ikke sagt, at vi vil ind på at afskaffe velfærdssamfundet eller noget i den retning. Vi må bare se i øjnene, at den udgiftsstigning, vi har haft igennem det senere år, simpelt hen ikke kan fortsætte set i relation til, at skatteyderne ikke længere kan blive ved at bære det læs dér. Og det tror jeg egentlig at alle vil kunne indse, hvis de bare i en kort stund i deres liv ville være helt ærlige over for sig selv og så sige: Der er nok lidt om det, han står og siger dér. Nej, der er meget om det, han står og siger!

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg går ud fra, at hr. Nødgaard er interesseret i at få en oversigt over skattetrykkets udvikling gennem årene, og at hr. Nødgaard selv stiller spørgsmål herom, ellers gør jeg det gerne, sådan at vi kan få det gjort op. For når det dér begreb skattetryk ses over tid, viser det nok et lidt andet og mere nuanceret billede end det, hr. Nødgaard giver.

Og det andet spørgsmål, jeg godt vil stille hr. Nødgaard, er, om ikke hr. Nødgaard er glad ved, at vi i pinsepakken ændrede i personskatten for statens vedkommende, sådan at vi sænkede skattetrykket, og om ikke det derfor også sådan var lidt beklageligt, at hr. Nødgaard stemte imod denne del af pinsepakken ligesom de andre dele? Dér var netop en sænkning af skattetrykket på personskatten.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Det lyder jo meget tilforladeligt, når hr. Nødgaard fremstiller skattesituationen i Danmark

heroppefra. Hr. Nødgaard har jo en evne til at få det til at lyde på den måde.

Men jeg vil godt spørge hr. Nødgaard, om han dog ikke følger så meget med, at han er klar over, at vi rent faktisk i 1998 med skattejusteringen dér sænkede personskatten med de 2½ pct., som også hr. Aage Frandsen nævnte, og som rent faktisk udgjorde et beløb på 13 mia. kr. Det var rent faktisk det, vi sænkede personskatten med i 1998. Og jeg vil da så minde hr. Nødgaard om, at Dansk Folkeparti stemte imod. Man var altså imod den sænkning af personskatten, som fandt sted.

Og så vil jeg da også godt spørge hr. Nødgaard, om det ikke er ham bekendt, at hvis man går tilbage til før 1993, før man tog de store skridt for at nedsætte personskatten, havde man rent faktisk den højeste skatteprocent, der lå omkring 70 pct. På nuværende tidspunkt er den altså 59 pct. plus arbejdsmarkedsbidraget, så omregnet bliver det 63 pct. Det er altså det, man har nu, og man har også sænket skatten for melleskatterne med omkring 10 pct. og også for bundskatten, det ligger i samme størrelsesorden.

Det er rent faktisk det, der er sket, og det har været socialdemokratisk politik. Derfor synes jeg, at det måske er lidt for let bare at sige, at det går den forkerte vej med personskatten. Det gør det rent faktisk ikke.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg har også glædet mig over at se, at man i forbindelse med pinsepakken nedsatte nogle af de statslige skatter. Det har jeg noteret på min egen forskudsregistrering, men jeg har samtidig noteret mig, at min samlede trækprocent trods alt er steget, den er i hvert fald ikke faldet. Og det har hvert eneste år været således, at amterne har forhøjet deres personskat med 0,3 pct., 0,5 pct., 0,8 pct., og somme tider tror jeg endda 1,0 pct.

Det kunne jo være meget interessant – men lad os lade være med at tage debatten om det nu – at få lavet en fuldstændig opgørelse over, hvor meget alle landets amter i de sidste 5 år har forhøjet amtsskatterne, og ligesådan, hvor meget den samlede kommunale skatteprocent er steget. Den er i hvert fald i min egen kommune steget med 1½-2 pct. Kommuneskatteprocenten og amtsskatteprocenten er de senere år steget med 2-3 stykker. Men det kan vi alt sammen

få afklaret ved at stille et konkret spørgsmål til skatteministeren om det.

Så det vil sige, at det, pinsepakken betød i skattenedsættelser på statsskatterne, er mere end ædt op af stigninger i de amtskommunale og de kommunale skatter.

Jeg ved godt, at specielt Socialdemokratiet ikke kan fordrage at diskutere de her ting, for de har den opfattelse – det har de altid haft – at ting må koste det, de koster, og man kræver det op, man kræver op.

Hvis en privat virksomhed kørte på samme måde, som man herinde driver statens virksomhed fra den nuværende regerings side, jamen så ville den virksomhed være gået ned for længst, for her kan man simpelt hen bare udskrive flere skatter for at få de penge hjem, som man skal have hjem.

Jeg synes, man skulle prøve at drive sin virksomhed, statens regnskab, lidt på samme måde, som en fornuftig erhvervsmand driver sin virksomhed. Så tror jeg, der var meget, der ville se anderledes ud i det her land.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jo, hr. Nødgaard, vi kan bestemt fordrage – for at bruge hr. Nødgaards udtryk – at diskutere disse ændringer i personbeskatningen, for det er en realitet, at der er sket dette fald, fordi vi vil opkræve mindre personskat, og vi gør det rent faktisk også. Samtidig må jeg så slå fast én gang til, at hvis man kigger på skattetrykket tilbage i 1993 og så her i 2001, som vi står foran, er det gået den rigtige vej med skattetrykket. Vi opkræver mindre af bruttonationalproduktet i skat i dag, end vi gjorde dengang. Men vi opkræver selvfølgelig flere kroner og øre, fordi folk tjener mange flere penge i dag. Dengang var folk arbejdsløse; der var 360.000 arbejdsløse. I dag er der 150.000, og det betyder selvfølgelig også, at man får en bedre aflønning, og at man betaler mere i skat.

Og lad mig så sige omkring det med statens virksomhed: Kan det virkelig være så ringe, at vi har fået 200.000 flere i arbejde, at arbejdsløsheden er faldet, at betalingsbalancen er i plus, at vi har fået overskud på statens budget mod 55 mia. kr. i underskud i 1993? Kan det være så ringe at drive virksomhed på den måde? Ja, det kan det måske efter hr. Nødgaards opfattelse.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Fru Sonja Albrink i ordførerrækken.

Sonja Albrink (CD):

I CD kan vi ikke støtte det foreliggende forslag, som er et miniforlig mellem SF og Enhedslisten og regeringen i forbindelse med de kommende finanslovforhandlinger. I CD er vi ikke enige i den måde, finansieringen fremskaffes på ved uændret personfradrag i år 2001. Vi mener i CD, at man burde have forhandlet finansieringen som led i de store finanslovforhandlinger og ikke som et lille miniforlig med blot to af Folketingets partier. Og derfor kan vi som sagt ikke støtte det foreliggende forslag.

Frank Aaen (EL):

Det forslag, der er til behandling, drejer sig – som andre har nævnt – om finansieringen af ældrepakken, nedsættelsen af a-kasse-kontingentet og andre forbedringer.

Der har været en stor debat, kan jeg forstå – også før jeg nåede tilbage i salen fra andre gøremål – om retfærdigheden i finansieringen af ældrepakken. Selvfølgelig havde vi da gerne finansieret den på en anden måde, og jeg har forstået, at der har været et tilbud til Venstre om, at vi i stedet for det her skulle have hævet topskatten i fællesskab og på den måde taget pengene der, hvor der er mest. Det skal jeg lige vende kort tilbage til:

Det kunne ikke lade sig gøre. Regeringen kom med et andet forslag til finansieringen, og vi stod i den situation – der var bl.a. to af vores krav, vi havde kørt frem over en lang periode, nemlig en forbedring for de pensionister, der har mindst, og nedsættelse af a-kasse-kontingentet – om vi skulle gribe til muligheden for at få de to for os meget vigtige problemer løst og så gå ind i at drøfte en anden form for finansiering. Og dér vil jeg sige, at det, vi har fundet frem til, slet ikke er så ringe, som det er blevet gjort til i pressen.

Den danske velfærd er finansieret over skatter og afgifter, og skatter og afgifter betales af alle indkomster i et eller andet omfang, høj som lav indkomst. Her går vi faktisk ind og siger i udgangspunktet, at vi tager en beskatning af alle indkomster, men friholder en meget, meget stor del af lave indkomster. Vi friholder alle pensionister, der får pensionstillæg, altså dem med mindst indtægt. Vi friholder lærlingene. Vi friholder alle på kontanthjælp. Vi friholder på den måde, at vi nedsætter a-kasse-kontingentet for alle dem, der er medlem af en a-kasse. Og så friholder vi – tak til ministeren for supplemen-

ter – også alle de uddannelsessøgende, der modtager SU.

Hvis man sammenligner med, hvordan vi normalt kræver skat op, er vi jo langt bredere ude i opkrævningen og opkræver hos en lang række af de grupper, jeg lige har nævnt her, men her har vi altså skruet tingene sådan sammen, at vi friholder grupper, som vi ikke synes skulle deltage i finansieringen her.

Der er stadig væk nogle tilbage, hvor vi kan sige, at hvis vi tog dén lille gruppe ud og dén lille gruppe ud og dén lille gruppe ud, så ville vi gerne have friholdt dem også, hvis vi havde kunnet finde teknikken til det.

Men så er det, at jeg godt lige vil vende tilbage til topskatten. For lad os så sige, at vi var kommet igennem med kravet om at hæve topskatten, er det så sådan, at man ikke kunne have fundet nogle grupper, man ikke ville have ramt? Nej, det kan man sagtens. Man kan gå ud og finde den enlige forsørger, der tjener 300.000 kr., som har en syg ægtefælle og to børn. Dér vil vi også nok sige: Nej, det var ikke lige dér, pengene skulle være taget.

Sådan er vort skattesystem jo. Det er nogle generelle regler, men menneskene i samfundet er utrolig forskellige, og derfor vil man, lige meget hvad man gør, komme til at sige, når man går ud og kigger: Hov, det ville vi helst ikke have gjort. Men det er lige præcis noget af det, vores skattesystem lider af, nemlig et forsøg på at lave millimeterretfærdighed i alle ender og kanter. Og så er det faktisk sådan, at man kommer ud og laver noget, der er fuldstændig umuligt.

Derfor tror jeg, at man må sige: Er der så nogle mennesker her, vi har taget lidt fra, og som vi ikke burde have taget fra, jamen så må vi se, om vi ikke på andre områder kan gennemføre nogle forbedringer for dem. For det er den måde, som vores velfærd er skruet sammen på. Vi har en solidarisk finansiering, hvor man går ud og siger: Vi bruger pengene til forskellige grupper og formål i samfundet, som vi mener har brug for hjælp.

Så skal jeg lige sige, at vi er meget tilfredse med, at vi har fået de forbedringer for pensionisterne. Der er et par andre forbedringer, der også er ganske udmærkede.

Jeg vil lige kort nævne a-kasse-kontingentet, og hvorfor vi var så meget optaget af at få det nedsat. Det er vi ikke mindst, fordi a-kasse-kontingentet over årene er mere end fordoblet i nutidspriser. I det hele taget er udgiften for ar-

bejdsløsheden i meget stigende grad blevet overladt til at blive betalt af dem, der er arbejdsløse, og dem, der er medlem af en a-kasse. Det var den ændring fra skattefinansiering til brugerfinansiering, der er sket de sidste 20 år, og vi vil gerne have det til at gå lidt den modsatte vej, for vi mener, at arbejdsløsheden skal finansieres solidarisk over skatterne i højere grad, end det sker i dag. Det var meget vigtigt for os.

Så vil jeg gerne sige til sidst, at der var en indrømmelse i pakken, som det er usikkert, om vi får opfyldt, nemlig den forbedring for børnefamilier i en række af landets kommuner, 21 i alt, hvor man i dag ikke får forældrerabat, hvis man har barnet i skolefritidsordning, mens man får rabatten, hvis de er på fritidshjem eller daginstitution.

Vi ønskede en ligestilling af dem, der er i skolefritidsordning, men måtte desværre notere, at partierne Venstre og Kristeligt Folkeparti i fællesskab indtil videre har blokeret for den del af vores aftale. Jeg vil gerne bede om herfra i dag, at især Kristeligt Folkeparti, men også partiet Venstre overvejer, om ikke de af hensyn til børnefamilierne skulle gå ind og ophæve den blokade.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Det var jo interessant at lytte til hr. Frank Aaens forsvarstale for det indgåede forlig. Flere af de argumenter, som blev brugt, vil jeg da skrive mig bag øret. Det kan jo ske, at man selv er med i et forlig, og der vil det da være interessant at bruge de citater, som hr. Frank Aaen her kom med: hvor svært det er at undgå at ramme lidt skævt. Jeg husker de mange ordførertaler gennem årene, hvor Enhedslistens ordfører netop har fokuseret på enkeltgrupper, som er blevet ramt. Så det synes jeg var en interessant tale.

Ellers må vi vel sige, at vi afviser den forhøjelse af skatten, der reelt er tale om her. Vi er enige i, at det er en fornuftig indsats, der er gjort over for de ældre. Det er vi helt enige i. Spørgsmålet er, hvordan man bedst vil finansiere det. Vi er kommet med andre finansieringskilder i vores udspil til finanslov.

Vi mener, at der her er foretaget en finansiering, som betyder, at den lavtlønnede, der ikke er medlem af en a-kasse og ikke bliver kompenseret – de bestemte grupper, som hr. Frank Aaen var inde på – bliver ramt uforholdsvist hårdt, og derfor er vi ikke med i denne finansiering. Vi afviser den.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg synes godt, hr. Flemming Kofod-Svendsen kunne have svaret på, hvorfor Kristeligt Folkeparti blokerer for, at vi kan få sikret forældrerabat til de forældre, der har børn i skolefritidsordninger, svarende til de regler, der gælder for dem, der er på fritidshjem og i daginstitutioner. Jeg synes ikke, det ser pænt ud for et parti, der normalt profilerer sig som et parti for børnefamilierne, at det vil blokere på det område.

Punkt to: Hvad er det for nogle skatteting? Hvad er det for nogle finansieringsting, Kristeligt Folkeparti ville have foreslået i stedet for? Det kunne jeg godt tænke mig at få at vide.

Og punkt tre: Det er helt korrekt, at der er lavtlønnede, der ikke er medlem af en a-kasse, og som derfor får en skattestigning på 40 kr. om måneden. Jeg vil bare sige, at for den lavtlønnede mener jeg ikke, at dét er det største problem. For den lavtlønnede er det største problem, at det er blevet så dyrt og på mange måder så stramt at være medlem af en a-kasse, at det er uinteressant. Og det, vi gør her, er faktisk, at vi gør det nemmere for en lavtlønnet at se, at det er en god idé at være kollektivt forsikret imod ledighed.

Kim Behnke (FRI):

I 1993 var der et regeringsskifte. I den forbindelse opfandt man bruttoskatten, eller man indførte den i hvert fald.

Argumentationen over for den danske befolkning var, at der var brug for nogle penge til at kickstarte samfundet. Der var brug for flere midler til aktivering af ledige, så vi kunne få ledigheden bragt ned, og derfor måtte den danske befolkning forstå, at der blev indført en bruttoskat.

At bruttoskatten så var hamrende asocial og bl.a. betød, at en stor del af dem med de allermindste indkomster virkelig kom til at bøde, det var jo så, hvad det var. Men løftet dengang var, at lige så snart ledigheden ledt, så ville bruttoskatten naturligvis også falde.

I mellemtiden er der sket det, at bruttoskatten først blev frosset fast sammen med regeringens kammerater på venstrefløj, og senere blev bruttoskatten forhøjet, senere igen blev bruttoskatten suppleret med en tvungen opsparing på yderligere 1 pct., så vi nu er oppe på 9 pct. i bruttoskat i Danmark.

Se, når det kan ske over så få år, så skal jeg i dag komme med en forudsigtelse, og den forud-

sigelse går ud på, at hvis den nuværende skatteminister får lov til at fortsætte i embedet i ret mange år fremover, så vil vi opleve, ikke bare at bundfradraget bliver fastholdt, altså sådan at det ikke kun er et enkelt år, man fastfryser, men at man også vil begynde at udhule bundfradraget.

For det, der er skatteministerens ambition, er jo, at hver eneste 10-øre, man måtte være så heldig at tjene i dette samfund, skal en tur igennem skatteministerens tegnebog eller kasse, sådan at der kan opnås beskatning. Og det piner jo skatteministeren at vide, at vi har en skattefri bundgrænse i Danmark, for der er nogle penge, der ikke går til beskatning.

Vores opfattelse i Frihed 2000 er den, at i et samfund som det danske, bør man ved hjælp af internationale målemetoder afgøre, hvad fattigdomsgrænsen er i Danmark. Mit skøn er, at den i øjeblikket ligger på omkring 75.000 kr. eller sådan noget. Man kan ikke overleve i det danske samfund uden at have en årsindkomst på i hvert fald 75.000 kr. Det er cirka halvdelen af, hvad man får i dagpenge, så det er nok ikke helt ved siden af.

Det er både umoralsk og uforvarsligt, at man beskatter beløb, indkomster, der ligger under denne fattigdomsgrænse, og derfor bør forslaget i dag ikke gå ud på at fastfryse den skattefri bundgrænse, men til gengæld at forhøje den skattefri bundgrænse, helst til 75.000 kr. det første år og gerne til endnu flere tusinde de kommende år.

Nå, min forudsigelse er, at sådan vil det gå: Dette her vil blive brugt som en skatteskrue på nøjagtig samme måde, som bruttoskatten er blevet det.

Forslaget er så i øvrigt dybt asociale, fordi det tvinger folk til at gå ind i et a-kasse-samarbejde, som de måske ikke er interesseret i. Massevis af selvstændige erhvervsdrivende, som ikke har været nævnt her i dag – fordi om selvstændige erhvervsdrivende i Danmark har man jo den opfattelse, i hvert fald hos SF og Enhedslisten, at det alle sammen er sådan nogle A. P. Møller-typer, der tjener milliarder hvert år, men jeg skulle hilse og sige, at ude i virkeligheden er der altså ganske mange selvstændige erhvervsdrivende, der har minimale indkomster – kan jo ikke bare melde sig ind i en a-kasse for selvstændige erhvervsdrivende, for omkostningerne har de simpelt hen ikke råd til at afholde.

Til gengæld støtter vi naturligvis varmhjælpen og de andre forbedringer for pensionister-

ne. Og så kommer det gode spørgsmål i dag: Jamen hvor skal de penge så komme fra?

Svaret er meget enkelt. De danske pensionister blev tilbage i 1970'erne stillet i udsigt, at hvis vi puttede nogle penge i Den Sociale Pensionsfond, så var det med det formål, at vi senere hen kunne hjælpe, når pensionister havde hjælp behov.

Så derfor bør finansieringen af varmhjælpen og de andre forbedringer for pensionister naturligvis ske fra Den Sociale Pensionsfond. Men den har finansministeren jo allerede været inde at gøre indhug i i de seneste par år – hvad har vi været oppe på, 8 mia. kr. eller sådan noget? Nu er det ikke længere kun forrentningen, fordi markedsrenten heldigvis er lav, nu er man også inde at spise af hovedstolen.

Så man kender godt vejen i regeringen og i Finansministeriet. At de penge så ikke er gået til at forbedre forholdene for pensionister, men er gået til at skabe balance i bl.a. Socialministeriets og Boligministeriets budgetter, er en helt anden sag. Men pengene er der, og befolkningen er blevet stillet i udsigt, at det var lige præcis dette her gode formål, pengene i Den Sociale Pensionsfond skulle gå til. Så derfor afviser vi dette her forslag.

Vi forudsiger, at dette her er første trin på en meget lang og ubehagelig stige. Vi kommer gerne og medvirker til finansieringen af de gode initiativer over for de ældre og har foreløbig bare peget på én finansieringsmulighed, som ikke skal kunne rumme beskyldningen om at have ideologisk slagside a la ulandsbistand osv. Men skulle der være ønsker om at få en liste på 300-400 andre eksempler, så kommer vi selvfølgelig også gerne med den.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Man sidder jo og samler en masse kræfter under sådan en god, lang debat. Det har ikke overraskende været en debat, der godt kunne bære overskriften: Hvem kan finde håret i suppen? For de mange gode ting, som vi skaffer med dette her forslag, har jeg jo ikke rigtig hørt nogen, der var modstandere af, dvs. de små 2 mia. kr., som de efterfølgende forslag så vil bruge. Jeg synes, der er meget, der tyder på allerede her under behandlingen af finansieringsforslaget, at det vil der formentlig være et væsentlig bredere flertal for end de partier, der har meddelt, at de vil stemme for finansieringen.

Jeg synes egentlig, at hr. Frank Aaen gav en meget god beskrivelse. Hvis man skal ud at fin-

de et beløb i størrelsesordenen små 2 mia. kr., kan man så finde det, uden at der er nogen, der bliver ked af det?

Jeg kan i hvert fald konstatere i det job, jeg har p.t., at man ikke kan tage så mange penge fra folk, uden at de opdager det, og det synes jeg sådan set heller ikke gør noget, for vi har jo kunnet glæde os over, også allerede under denne debat, at der er en – tror jeg nok, man kan sige – meget bred folkelig forventning om, at de problemer, som pengene bruges til at løse, ikke mindst på ældreområdet, også er løsninger, vi i fællesskab kan finde ud af at få på plads. Derfor synes jeg også, der er nogle, der skylder at fortælle i det videre forløb, hvordan de vil være med til at skaffe pengene.

Jeg kunne sige meget mere, men jeg synes, jeg skal stoppe her og sige tak for en god debat. Vi stiller os til rådighed for at svare på alle de spørgsmål, som jeg har forstået der kommer fra Skatteudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 53: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Nedsættelse af medlemsbidraget).

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).
(Fremsat 11/10 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Ja, så skal vi jo til at bruge nogle af de mange penge.

Det lovforslag om nedsættelse af medlemsbidraget, som vi her skal behandle, betyder, at den enkelte lønmodtagers personlige bidrag til arbejdsløshedsforsikring bliver sat ned med 1,2 gange dagpengenes højeste beløb fra den 1. januar 2001. Det er en ændring, som Socialdemokratiet er meget tilfreds med, og vi støtter derfor forslaget.

A-kasse-bidraget skal sættes ned, fordi det aldrig må blive sådan i Danmark, at de mest udsatte grupper på arbejdsmarkedet ikke kan finde penge til at forsikre sig mod ledighed. A-kasserne fortæller os, at specielt mange unge og ufaglærte fravælger arbejdsløshedsforsikringen af økonomiske årsager, og det er meget uheldigt, da det også er disse grupper, som har den største risiko for ledighed.

Vores trykkehedsystem på arbejdsmarkedet er baseret på, at man forsikrer sig imod ledighed i nedgangstider, og med nedsættelsen af a-kassebidraget er det blevet mere attraktivt at fremtidssikre sig og få del i fællesskabets trykkeheds. Socialdemokratiet kan derfor kun være tilfreds med, at det næste år bliver omkring 700 kr. billigere for en fuldtidssikret at være med i a-kassen.

Endelig synes jeg, det er værd at hæfte sig ved, at den øgede trykkeheds for de mest udsatte grupper på arbejdsmarkedet finansieres kollektivt gennem en fastfrysning af personfradraget på år 2000-niveau. Vi har altså her at gøre med en kollektivt finansieret trykkehedsforbedring, og eftersom lærlingene bliver kompenseret for fastfrysningen af personfradraget, er ændringerne oven i købet skruet så fornuftigt sammen, at kun en meget lille gruppe vil få ringere incitament til at arbejde.

Socialdemokratiet kan altså støtte dette forslag fuldt ud, fordi det er med til at sikre, at vi får den balance og den fornuft i fremtidens a-kasse-system, der gør, at det ikke vender den tunge ende nedad.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det er jo ikke overraskende, at hr. Ole Vagn Christensen anbefaler det foreliggende lovforslag. Men det, jeg faldt lidt over, var, at hr. Ole Vagn Christensen sagde, at når man sætter bidraget ned, vil der være færre, der fravælger.

Jeg vil godt have lov at spørge: Tror hr. Ole Vagn Christensen, at en nedsættelse på 708 kr. af a-kassebidraget betyder, at det vil ændre adfærd hos nogen, når skattefordelen samtidig fal-